

NOTÆ.

DE PRÆCEPTIS PARTICULARIBUS.

NOTA I.

(Pag. 52, ad tit. *De alienatione, etc.*)

QUAMVIS hodie nulla sint in Galliis beneficia, bona tamen ecclesiarum, fabricarum et communitatum alienari non possunt nisi propter causas legitimas et cum certis solemnitatibus inter quas præcipue requiritur Episcopi consensus. Is ergo primùm consulendus est, et si consentiet, alia requisita vel indicabit vel ipse faciet.

NOTA II.

(Pag. 56, ad tit. verb. *Prohibeantur.*)

De his quæ Clericis vel præcipiuntur vel prohibentur sedulo legenda sunt statuta uniuscujusque Diœcesis, tum quia leges communes in variis locis strictius vel benignius interpretantur, tum insuper quia plerumque existunt leges particulares quæ juris communis prohibitionibus vel addunt censuras vel alias prohibitiones.

NOTA III.

(Pag. 57, num. 193, lin. 1 ad verb. *Rectus Processus.*)

Leges procedendi quas judex semper sequi tenetur non eadem sunt in Galliis quam in locis ubi viget jus Romanum, nec admittunt exceptiones ab auctore pro crimine publico indicatas.

NOTA IV.

(Pag. 59, lin. 16, ad verb. *Ad expeditionem.*)

Jus hodiernum insuper poenâ plectit judicem qui pecuniam vel dona accipit ut aliquid faciat sui muneris quod gratuito præstare tenetur, proindeque eum qui pecuniam accipit ad causam expediendam. Vid *Cod. pen. art. 177.*

NOTA V.

(Pag. 59, ad tit. verb. *Inquisitionem.*)

Quæ ab auctore traduntur circa criminis inquisitionem non omnimode conformia sunt juri gallicano. Contra reos quoad penarum applicationem soli possunt agere officarii publici quibus hoc munus

DE PRÆCEPTIS PARTICULARIBUS.

347

commisum est. Ut autem scias quinam sint illi officarii et quomodo procedere debeant, lege, si lubet, codicem vulgò dictum *& Instruction criminelle.*

NOTA VI.

(Pag. 62, ad tit. verb. *Torturam.*)

In Galliis quæstio seu tortura reis infligi non potest.

NOTA VII.

(Pag. 65, lin. 8, ad verb. *Inferior.*)

Solus princeps in Galliis poenam relaxare potest; et cum privati contra reum in judicio agere non possint nisi ad obtinendam compensationem damni, ab illis facta remissio non impedit quin poena à judice infligi debeat, si reus crimen vel delictum commiserit.

NOTA VIII.

(Pag. 70, lin. 19, ad verb. *Datum repetendum.*)

De poenis judici pecuniâ corrupto infligendis, vide *Cod. pen. art. 177 et seqq.* ubi eadem fere quàm quæ apud auctorem reperiuntur.

NOTA IX.

(Pag. 76, lin. 42, ad verb. *Prohibetur.*)

Ex jure gallicano non solum illicita est, sed nulla et invalida declaratur rei litigiosæ venditio quæ fieret advocato, si munus exerceat apud tribunalem a quolis pendet. Vide *Cod. civ. art. 1597.*

NOTA X.

(Pag. 82, lin. 44, ad verb. *In scriptis.*)

Accusatio propriè dicta privatis non incumbit in Galliis. Undè quæcumque de illa traduntur ab auctore vel de simplici denuntiatione, vel de officiariis publicis intelligi debent, vel haberi tanquam obsoleta. Vide tamen *cod. & instr. crimin. art. 30 et seqq.*

NOTA XI.

(Pag. 94, lin. 43, ad verb. *Seipsum denuntiare.*)

Si crimen vergat in detrimentum reipublicæ, quisque tenetur ante illius perpetrationem, reos denuntiare, etiamsi socius eorum sit, et in hoc casu denuntiator poena eximitur. Vide *Cod. pen. art. 103 et seqq.*

NOTA XII:

(Pag. 95, ad tit. *De testibus.*)

Plurima quæ ex jure canonico vel Romano de testium conditionibus ab auctore traduntur, juris gallicani dispositionibus conformia non sunt. Has dispositiones qui nosse voluerit, perlegat codices vulgo dictos *de Procédure civile et d'Instruction criminelle*. Ab iis referendis abstinemus, tum quia id longum foret, tum quia nihil attinent ad praxim moralem

INDEX

CAPITUM ET DUBIORUM,

QUI ANNECTUNTUR OMNIA SUMMARIA, QUÆ SINGULIS CAPITIBUS ET DUBIIS APPONUNTUR, UT SIMUL HIC PRÆ OCULIS HABEANTUR CUNCTÆ RES ET QUÆSTIONES, QUÆ IN QUARTO VOLUMINE CONTINENTUR.

LIBRI IV CAPUT II.

DUBIUM II. — *De horis canonicis.* Pag. 1.

ARTICULUS I. — *Qui obllgentur ad horas.* Ibid.

140. Quinam clerici teneantur ad officium. Qualem partem officii teneantur dicere subdiaconi ea die, qua ordinantur. Et an subdiaconus, qui officium recitavit ante ordinationem, teneatur hoc repetere. 141. An teneantur ad horas canonicas omnes religiosi, et moniales. 142. An religiosi non constituti in sacris, et an moniales non dicentes officium in choro, teneantur recitare privatim. Dubitatur 1. an teneantur ad officium religiosi ejecti. Dub. 2. an profugi. Dub. 3. an ad trirèmes damnati. An degentes extra claustra. 143. Notandum 1. an, et quando religiosi teneantur recitare in choro. Quid, si sint occupati. Notandum 2. an peccent graviter prælati, si sua negligentia officium non recitetur in choro. An teneantur episcopi recitare in choro. Notandum 3. an teneantur supplere omissa, qui plura non percipiunt, ut choro inserviant. An ad peccandum graviter in choro sufficiat omissio minoris partis, quam in officio privato. 144. De obligatione beneficiariorum circa officium. An beneficiarius ordinatus per metum gravem teneatur ad officium. Vide alia apud Busemb. 145. Quæritur I. quot peccata committat sacerdos beneficiatus officium omittens. Quæritur II. an beneficiarius graviter peccet omittendo officium, si velit fructus restituere.

ARTICULUS II. — *Quanta sit hæc obligatio.* 10.

146. Quæ culpa sit omittere officium, vel partem ejus notabilem. 147. Quæ sit parva materia in omissione officii. 148. An omissio horarum sit unum, vel plura peccata. 149. Quot peccata committit, qui officium in mare propiciens redditur impotens ad recitandum. 150. Utrum dubitans an aliquid omiserit, teneatur id recitare. 151. Quando beneficiarii officium omittentes teneantur restituere fructus. 152. Cui sit applicanda fructuum restitutio. 153. Quando possit beneficiarius à restitutione excusari titulo pecuniæ expensæ.

ARTICULUS III. — *Quæ excuset à recitatione horarum.* 15

154. Quomodo excuset *infirmetas*. Notandum I. an excuset gravis molestia. Notandum II. an excuset convalescentia. Notandum III. Quid, in dubio an